

могъть ся раздѣли на шесть: *Праведното, Полезното, Доброто, Пріятното, Законното и Възможното.*

51. *Праведното* е единъ врожденъ обычай почти между всичкыты народы и въ всичкыты врѣмена. То ся нарича още и *Естественъ законъ*, защото е всаденъ въ чловѣка отъ самътъ природж, като: да почитамы родители си, да чествувамы по-старыты, да бждемъ признателни къмъ благодѣлители си, да пригледвамы бѣдныты, да обычаемы отечеството си и проч.

52. *Полезното* е едно предварително дѣяніе, чрезъ което ся запазва едно придобито добро, или ся придобыва онова, което нѣмамы, или най-послѣ ся махнува едно сегашно или бждеще зло.

53. *Доброто* е дѣло, което освенъ дѣто само по себе си е очевидно добро, привося още и славж ономува, който го прави. То е за примѣръ: да помагамы на по-слабыты, да умирамы за отечеството, да оправдавамы обиденыты и проч.

54. *Пріятното* е едно дѣяніе, което докарва пріятно и весело чювствованіе ономува, който го прави, като: да отварямы училища, да градимъ болницы, да откупувамы заробены, да наставямы глупавы, и другы.

55. *Законното* е длъжность наложена на хората отъ законы; а законъ е единъ уставъ, нареденъ по обще съгласіе на единъ народъ, едно правителство или общество, и такъвъ уставъ съдържява правила, споредъ които всякой е задълженъ да ся съображява. Отъ рѣченыты е явно, че гражданскыты законы имжтъ голѣмж разликж отъ естественный законъ и отъ праведното; защото тыя послѣдныты сж неизмѣнны на всяко мѣсто, и въ всякой народъ, а гражданскыты ся измѣнявать въ разны врѣмена и мѣста, и многожды въ двѣ разны мѣста бывать противоположны единъ на другъ.

56. *Възможното* е най-послѣ онова, което може да ся извърши, и за туй го наричатъ и *удобно.*

57. Конечныты главизны ся наричатъ още и *свѣтователны*, защото тѣ най-много служатъ за извличаніе дохватки отъ тѣхъ въ свѣтователный видъ на словото, до гдѣто сждебный видъ ся бори повече съ законното, а пакъ панегирический употрѣблява най-много само правото.